

[Arbejdsministeren]

Jeg er nødt til at sige til fru Aase Olesen, at regeringen havde intet ønske om, at det var skattevæsenet, der skulle opkræve det, men regeringen blev bragt i en tvangssituation, fordi arbejdsmarkedets parter i ATP nægtede at tage denne opgave på sig. Vi var i en tvangssituation, og jeg erindrer i hvert fald ikke under de forhandlinger, jeg har deltaget i, men som fru Aase Olesen af grunde, som jeg ikke er herre over, ikke har deltaget i, at det radikale venstre nogen sinde har nævnt, at vi skulle påtvinge ATP en opgave, som de ikke ønskede at udføre. Men det radikale venstre var enig med regeringen i, at det var uholdbart, at de penge ikke blev indbetalt, der skulle betales ind. At vi havde ønsket en mere smidig måde at opkræve dem på end den, som arbejdsmarkedets parter ville give os mulighed for, er en anden sag, og det er det, vi retter på nu, men det er altså ikke regeringens eller det radikale venstres fejl, så der er ingen grund til selvpineri i den forbindelse fra fru Aase Olesens eller andre radikales side.

Så vil jeg gerne sige til hr. Svend Heiselberg, at socialdemokratiet og regeringen anvender aldrig tvang i forbindelse med forhandling med andre partier, men vi må erkende realiteterne, og apparatet i ATP er ikke offentlig ejendom; det er et apparat, der er etableret efter aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, som så efterfølgende er fulgt op med en lovgivning, men det er ikke finansieret af skatte kroner eller statskroner. Hvis man skal ændre ATPs status og gøre det til et direktorat – det forstår jeg er det, hr. Svend Heiselberg er inde på – er det klart, at vi har helt andre muligheder, men før man har gjort dette, må man respektere – i overensstemmelse med loven – at vi har en bestyrelse i ATP.

Og så kommer vi til det principielle: det er ikke staten, og det er ikke dette folketing, der fastsætter bidragene til ATP. Det er ikke dette folketing, der fastsætter bidragene til Lønmodtagernes Garantifond. Det er ikke dette folketing, der fastsætter bidragene til Arbejdsgivernes Elevrefusion. Det er noget, der træffes beslutning om i de dertil hørende bestyrelser. Og gør man nu det, at man fra folketinget på en uigennemtænkt måde f. eks. griber ind i en pensionsordning, så ændrer man fuldstændig karakteren af disse ordninger. Og så vil jeg gerne sådan forsigtigt gøre

hr. Svend Heiselberg opmærksom på, at det drejer sig jo ikke om de store beløb. Jeg tror, at det, der har irriteret masser af små virksomheder – for den sags skyld nu også store virksomheder – har været, at man ikke kunne få et stykke papir, der sagde, hvad man skulle betale, og hvorfor man skulle betale det, udregnet på forhånd, så det eneste, man skulle gøre, var fire gange om året at indbetale. Det er det, vi har foreslået nu.

Så vil jeg endnu en gang gerne sige samtlige ordførere tak for de positive bemærkninger.

Grethe Kindberg Jørgensen (CD):

Jeg vil bare gerne til hr. Dyremose sige, at jeg tror ikke, CD nogen sinde har været under tvang af noget som helst parti, heller ikke socialdemokratiet. Jeg synes, det var en lidt kedelig bemærkning. Men i et forlig, hr. Dyremose, er man jo nødt til at bøje af, og det synes jeg hr. Dyremose skulle tage til efterretning. Det kunne være, at det kunne hjælpe en lille bitte smule.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til arbejdsministeren, om han ikke agter at forfølge succesen og få tilslutning her i folketinget til at forenkle feriegiroordningen.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, fru Aase Olesen skal checke sit bagland i denne sag, før man kommer videre frem med dette spørgsmål. Jeg tror, fru Aase Olesen og jeg er enige om, at tingene skal laves så enkelt som muligt, men hvis man skal lave en enkel feriegiroordning f. eks. sammen med denne opkrævningsreform, der nu gennemføres, indebærer det, at vi må suspendere de feriekortoverenskomster, der er indgået, og som betyder en enorm likviditetsmæssig lettelse for alle de virksomheder, der er omfattet af en feriekortoverenskomst. Man kan ikke køre med et universelt system som det, jeg forstår fru Aase Olesen er interesseret i, og så samtidig opretholde en mulighed for arbejdsmarkedets parter for at indgå feriekortoverenskomster.

Så vil jeg endelig sige, at feriepostgiroanvisningsordningen, som altså gælder dem, der ikke er omfattet af en feriekortoverenskomst, er et system, som er udformet af ar-